A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (nagytanács)

2010. szeptember 7.*

A T-532/08. sz. ügyben,

a **Norilsk Nickel Harjavalta Oy** (székhelye: Espoo [Finnország]),

az **Umicore SA/NV** (székhelye: Brüsszel [Belgium])

(képviseli őket: K. Nordlander ügyvéd)

felpereseknek,

támogatja őket:

a **Nickel Institute** (székhelye: Toronto [Kanada], képviselik: K. Nordlander ügyvéd, D. Anderson QC, S. Kinsella és H. Pearson solicitors)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Oliver és D. Kukovec, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Dán Királyság** (képviseli: B. Weis Fogh, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő harmincadik módosító hozzáigazításáról szóló, 2008. augusztus 21-i 2008/58/EK bizottsági irányelv (HL L 246., 1. o.) és az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a műszaki fejlődéshez való

hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2009. augusztus 10-i 790/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 235., 1. o.) egyes nikkel-karbonátból származó vegyületek osztályozását módosító részében történő részleges megsemmisítésére irányuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nagytanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi (előadó), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, Czúcz O., I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen és K. O'Higgins bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

1 A jelen keresetükben a felperesek, a Norilsk Nickel Harjavalta Oy (korábban OMG Harjavalta Oy, a továbbiakban: Norilsk Nickel) és az Umicore SA/NV vitatják az egyes nikkel-karbonátból származó vegyületek veszélyes anyagként történő osztályozásának (a továbbiakban: vitatott osztályozások) jogszerűségét, amely osztályozások először a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv *(HL L 196., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 1. kötet, 27. o.) I. mellékletében, majd az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és*

csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 353., 1. o.) VI. mellékletében szerepeltek.

2 A vitatott osztályozásokat a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő harmincadik módosító hozzáigazításáról szóló, 2008. augusztus 21-i 2008/58/EK bizottsági irányelv (HL L 246., 1. o., a továbbiakban: megtámadott irányelv) vezette be, amelyeket 2009. szeptember 25-i hatállyal átvett az 1272/2008 rendeletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2009. augusztus 10-i 790/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 235., 1. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet) (együttesen: megtámadott jogi aktusok).

Jogi háttér

Az EK-Szerződés és az EUM-Szerződés rendelkezései

3 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében:

„Bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti."

4 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint:

„Bármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket."

A 67/548 irányelv

5 A 67/548 irányelv, amelyet többek között a 67/548/EGK tanácsi irányelv hetedik alkalommal történő módosításáról szóló, 1992. április 30-i 92/32/EGK irányelv (HL L 154., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 11. kötet, 155. o.) és a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló 1907/2006/EK rendelethez való hozzáigazítása érdekében a 67/548 irányelv módosításáról szóló, 2006. december 18-i 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 396., 850. o.) módosított, meghatározza azon egyes „anyagok" kereskedelmére vonatkozó szabályokat, amelyek „a természetes állapotban előforduló vagy ipari termelőfolyamatból származó kémiai elemek és azok vegyületei, amelyek a termék stabilizálásához szükséges adalékokat és az előállításból/gyártásból származó szennyeződéseket is tartalmazhatnak, de nem tartalmaznak olyan oldószereket, amelyek az anyag stabilitásának vagy összetételének megváltozása nélkül elkülöníthetők".

6 E célból 4. cikkének (1) bekezdése szerint a 67/548 irányelv az anyagokat tulajdonságaik alapján osztályozza, a 2. cikke (2) bekezdésében meghatározott kategóriáknak megfelelően. Valamely anyagnak az ezen irányelv I. melléklete szerinti „veszélyessé" nyilvánításával a forgalomba hozatal előfeltételeként a csomagoláson

kötelezően el kell helyezni az anyag használatával járó veszély szimbólumait, az anyag használatával járó különös kockázatokat megjelölő szabványmondatokat, valamint az anyag biztonságos használatával kapcsolatos szabványmondatokat magában foglaló címkét.

7 A 67/548 irányelv 4. cikke (3) bekezdésének az 1272/2008 rendelet 55. cikke (2) bekezdésében megállapított szövege előtt hatályos változata szerint:

„Az I. melléklet tartalmazza az e cikk (1) és (2) bekezdésében leírt alapelvekkel összhangban osztályozott anyagok listáját, azok harmonizált osztályozásával és címkézésével együtt. Az anyagok I. mellékletbe történő felvételéről, harmonizált osztályozásukról és feliratozásukról a[z említett irányelv] 29. cikk[é]ben megállapított eljárással összhangban kell dönteni."

8 A 67/548 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „[a]z anyagok és készítmények osztályozására és címkézésére vonatkozó általános alapelveket a VI. melléklet kritériumai szerint kell alkalmazni, kivéve, ha egyedi irányelvek ezzel ellentétes követelményeket írnak elő a veszélyes készítményekre".

9 A 67/548 irányelv VI. mellékletének 1.2. pontja így rendelkezik:

„E melléklet meghatározza az ezen irányelv 4. cikkében, [...] említett anyagok és készítmények osztályozásának és címkézésének általános alapelveit.

Címzettje minden, a veszélyes anyagok és készítmények osztályozási és címkézési módszereiben érintett személy (gyártók, importőrök, nemzeti hatóságok).”

10 A 67/548 irányelv VI. mellékletének 4.1.2. pontja előírja:

„Amennyiben valamely gyártónak, forgalmazónak vagy importőrnek olyan információ áll rendelkezésére, amely azt jelzi, hogy valamely anyagot a 4.2.1., 4.2.2. vagy 4.2.3. pontban megadott követelményeknek megfelelően kellene osztályozni és címkézni, köteles az anyagot ideiglenesen e követelményeknek megfelelően címkéznie, a bizonyíték illetékes személy általi értékelése alapján.”

11 A 67/548 irányelv VI. mellékletének 4.1.3. pontja szerint „[a] gyártó, forgalmazó vagy importőr a lehető leghamarabb köteles egy, az összes lényeges információt összefoglaló dokumentumot benyújtani egy olyan tagállamnak, amelyben az anyagot forgalomba hozták”.

12 A 67/548 irányelv VI. mellékletének 4.1.4. pontjában a következő pontosításra kerül sor:

„Ezenkívül amennyiben a gyártó, fogalmazó vagy importőr olyan új adatokkal rendelkezik, amelyek lényegesek adott anyag 4.2.1., 4.2.2. vagy 4.2.3. pontban megadott követelmények szerint történő osztályozása és címkézése szempontjából, köteles az ilyen adatokat a lehető leghamarabb benyújtani egy olyan tagállamnak, amelyben az anyagot forgalomba hozzák.”

13 A 67/548 irányelv VI. mellékletének 4.1.5. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Annak érdekében, hogy az ezen irányelv 28. cikkében meghatározott eljárás alapján a Közösségnek a lehető leghamarabb harmonizált osztályozás álljon rendelkezésére, azon tagállamok, amelyeknek valamely anyag egy említett kategóriába történő osztályozását alátámasztó lényeges információ áll rendelkezésére – függetlenül attól, hogy a gyártó biztosította azt, vagy nem –, ezt az információt az osztályozásra és címkézésre vonatkozó javaslatokkal együtt a lehető leghamarabb be kell nyújtaniuk a Bizottságnak.

A Bizottság az általa kapott osztályozási és címkézési javaslatot továbbítja a többi tagállamnak. Bármelyik tagállam kérheti a Bizottságtól a kapott információt.

[…]”

A 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló eljárás

14 A 67/548 irányelv 28. cikke értelmében a mellékleteinek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosításokat a 29. cikkében szabályozott eljárással összhangban kell elfogadni. Ezen eljárás keretében, a Bizottságot a konzultációs eljárással összhangban (minősített többség) elfogadott tanácsi jogi aktusokban megállapított végrehajtási hatásköreinek gyakorlása során segítő bizottságokkal kapcsola-

tos rendelkezéseknek az 1999/468/EK határozathoz történő hozzáigazításáról szóló, 2003. április 14-i 807/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 122., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 301. o.) III. mellékletének 1. pontjával összefüggésben értelmezett, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.) 5. cikkének (1) bekezdése alapján az Európai Bizottságot szabályozási bizottság segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője. Az említett határozat 5. cikkének (3) bekezdése szerint a Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével. Ezen határozat 5. cikkének (4) bekezdése ezzel szemben előírja, hogy ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, ezt az Európai Unió Tanácsa elé kell terjeszteni, és erről tájékoztatni kell az Európai Parlamentet.

A 67/548 irányelnek az 1272/2008 rendelet általi részleges hatályon kívül helyezése, módosítása és felváltása

15 A 67/548 rendeletet 2009. január 20-i hatállyal részben hatályon kívül helyezte, módosította és felváltotta az 1272/2008 rendelet. E rendelet célja többek között az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretén belül kidolgozott, a vegyi anyagok osztályozása és címkézése globálisan harmonizált rendszerének megvalósítása (az 1272/2008 rendelet (5)–(8) preambulumbekezdése).

16 Míg az 1272/2008 rendelet 55. cikkének (11) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[A 67/548 irányelv] I. melléklet[é]t el kell hagyni", az említett rendelet VI. melléklete hatálybalépése időpontjában nem tartalmazta a vitatott osztályozásokat, amelyek jelentős késedelemmel kerültek elfogadásra, kizárólag a 67/548 irányelv műszaki fejlődéshez történő korábbi hozzáigazításai keretében bevezetett osztályozásokat foglalta magában, ideértve azokat is, amelyeket a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő huszonkilencedik hozzáigazításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/73/EK

bizottsági irányelv (HL L 152., 1. o.; helyesbítés: HL 2004. L 216., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 448. o.) szabályoz.

17 E tekintetben az 1272/2008 rendelet (53) preambulumbekezdése a következőt mondja ki:

„A 67/548[…] irányelv alapján elvégzett munka és összegyűlt tapasztalatok – ideértve a 67/548[…]irányelv I. mellékletében felsorolt, bizonyos anyagok osztályozását és címkézését is – teljes körű figyelembevétele érdekében valamennyi, már meglévő harmonizált osztályozást az új kritériumok alapján kell átalakítani új harmonizált osztályozássá. Továbbá, mivel e rendelet alkalmazása késleltetett és az ebből következő átmeneti időszakban a 67/548[…] irányelv kritériumai szerinti harmonizált osztályozások érvényesek az anyagok és keverékek osztályozására, valamennyi már meglévő harmonizált osztályozásnak változtatás nélkül át kell kerülnie e rendelet mellékletébe. E rendeletnek az osztályozások valamennyi jövőbeli harmonizálására való kiterjesztésével el kell kerülni egy adott anyagnak a már meglévő, valamint az új kritériumok szerinti harmonizált osztályozásából fakadó ellentmondásokat."

18 Az 1272/2008 rendelet „Az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizálása" címet viselő 36. cikke többek között így rendelkezik:

„Az olyan anyag, amely megfelel az I. mellékletben a következőkre előírt kritériumoknak, általában a harmonizált osztályozás és címkézés tárgya a 37. cikknek megfelelően:

a) légzőszervi szenzibilizáció, 1. kategória (I. melléklet, 3.4. szakasz);

b) csírasejt-mutagenitás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (I. melléklet, 3.5. szakasz);

c) rákkeltő hatás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (I. melléklet, 3.6. szakasz);

d) reprodukciós toxicitás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (I. melléklet, 3.7. szakasz).

[…]”

19 Az 1272/2008 rendelet „Eljárás az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizálására” címet viselő 37. cikke szerint:

„(1) Az illetékes hatóságok javaslatot nyújthatnak be az Ügynökségnek egy anyag harmonizált osztályozására és címkézésére, és adott esetben az egyedi koncentrációs határértékekre vagy M-tényezőkre, vagy ezek felülvizsgálatára.

[…]

(2) Az anyag gyártója, importőre vagy továbbfelhasználója is nyújthat be javaslatot az Ügynökségnek az adott anyag harmonizált osztályozására és címkézésére, és adott esetben a javasolt egyedi koncentrációs határértékekre vagy M-tényezőkre, feltéve, hogy a VI. melléklet 3. részében nincs besorolási tétel erre az anyagra a javaslat tárgyát képező veszélyességi osztály vagy felosztás tekintetében.

[…]

(4) Az Ügynökségnek az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottsága a javaslat kézhezvételétől számított 18 hónapon belül véleményt fogad el az (1) vagy (2) bekezdés alapján beadott javaslatról, és lehetőséget biztosít az érintett feleknek arra, hogy ismertessék álláspontjaikat. Az Ügynökség ezt a véleményt és az észrevételeket továbbítja a Bizottságnak.

(5) Ha a Bizottság megállapítja, hogy az érintett anyag osztályozásának és címkézésének harmonizációja megfelelő, indokolatlan késedelem nélkül benyújt egy határozattervezetet az anyagnak a vonatkozó osztályozási és címkézési elemekkel, és – adott esetben – az egyedi koncentrációs határértékekkel vagy M-tényezőkkel együtt a VI. melléklet 3. részének 3.1. táblázatába történő felvételéről.

Ugyanezen feltételek mellett 2015. május 31-ig megtörténik a megfelelő besorolási tétel felvétele a VI. melléklet 3. részének 3.2. táblázatába.

Az ilyen intézkedést, amelynek célja az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítása, az 54. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kell elfogadni. […].

(6) Az a gyártó, importőr és továbbfelhasználó, aki olyan új információval rendelkezik, ami a VI. melléklet 3. részében változtathat az anyag harmonizált osztályozásán és a címkeelemein, […] benyújt egy javaslatot azon tagállamok egyikének illetékes hatóságához, ahol az anyagot forgalomba hozzák.”

20 Az 1272/2008 rendelet „A műszaki és tudományos fejlődéssel kapcsolatos kiigazítások” címet viselő 53. cikke szerint:

„(1) A Bizottság a műszaki és tudományos haladásnak megfelelően kiigazíthatja az […] I–VII. mellékletet, beleértve a [vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals)] továbbfejlesztésének megfelelő figyelembevételét […] Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 54. cikk (3) bekezdésében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. […]”

21 Az 1272/2008 rendelet „Bizottsági eljárás” címet viselő 54. cikke értelmében:

„(1) A Bizottságot az 1907/2006/EK rendelet 133. cikkével létrehozott bizottság segíti.

[…].

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468 […] határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdés[ét] és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkére is figyelemmel.

[…]”

22 A 2006. július 17-i 2006/512/EK tanácsi határozattal (HL L 200., 11. o.) módosított 1999/468 határozat 5a. cikke szabályozza az „ellenőrzéssel történő szabályozá-

si bizottsági eljárást", amelynek keretében az említett cikk (1) bekezdése alapján „[a] Bizottságot ellenőrzéssel történő szabályozási bizottság segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője". Az említett határozat 5a. cikkének (3) bekezdése szerint, amennyiben a tervezett intézkedések összhangban vannak a bizottság véleményével, a Bizottság ellenőrzés céljából haladéktalanul benyújtja az intézkedések tervezetét az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és csak akkor fogadhatja el azokat, ha három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem ellenzi a szóban forgó tervezetet. E határozat 5a. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy amennyiben a Bizottság által tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé, és azt egyidejűleg továbbítja az Európai Parlament részére.

A 793/93/EGK rendelet és az 1907/2006/EK rendelet

23 A létező anyagok kockázatainak értékeléséről és ellenőrzéséről szóló, 1993. március 23-i módosított 793/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 84., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 212. o.) negyedik preambulumbekezdésének megfelelően előírja a tagállamok, a Bizottság és az ipar közötti feladatok megosztását, illetve összehangolását az érintett iparágak által importált, illetve felhasznált létező anyagok kockázatainak értékelése terén. Ezért az említett rendelet 3. és 4. cikke kötelezettséget ír elő a szóban forgó anyagok gyártói és importőrei számára a gyártás vagy az import mennyiségétől függően bizonyos meghatározó adatok közlésére.

24 A 793/93 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság összeállítja az elsőbbségi kockázatértékelést igénylő anyagok listáit. Minden egyes anyag emberre és környezetre gyakorolt kockázatának értékeléséhez egy-egy tagállam illetékes hatóságát kell előadónak kinevezni (a 793/93 rendelet 10. cikkének (1)–(3) bekezdése).

25 Ezzel összefüggésben a 793/93 rendelet 9. cikke, 10. cikkének (2) bekezdése és 12. cikke előírja, hogy a gyártóknak és az importőröknek adott esetben kiegészítő információkat kell benyújtaniuk, vagy a kockázatok elemzéséhez szükséges hiányzó adatokra vonatkozóan vizsgálatot kell végezniük. Az említett rendelet 12. cikkének (3) bekezdésében előírt feltételekkel a vizsgálatot a többi érintett gyártó vagy importőr nevében egy vagy több gyártó vagy importőr is elvégezheti. Emellett, ugyanezen rendelet 9. cikkének (3) bekezdése alapján a gyártók és az importőrök indoklással alátámasztott kérelmükkel kérhetik az előadótól, hogy a kiegészítő vizsgálatok elvégzésétől részben vagy egészben mentesüljenek, amennyiben az adott információ a kockázat értékeléséhez nem szükséges, vagy azt lehetetlen megszerezni. Amennyiben a körülmények indokolják, kérhetik továbbá a határidő meghosszabbítását is.

26 A kockázatok értékelésének elvégzése után az előadó adott esetben stratégiát és intézkedéseket javasol az azonosított kockázatok korlátozása érdekében (a 793/93 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése). Az előadó kockázatértékelése és az általa javasolt stratégia alapján a Bizottság javaslatot tesz az elsőbbségi anyaggal kapcsolatos kockázat értékelésének eredményeivel összefüggésben, valamint szükség esetén ajánlást tesz a kockázatok korlátozására szolgáló megfelelő stratégiára, amelyet a 793/93 rendelet 15. cikkében említett bizottság eljárási rendje szerint kell elfogadni. Az így elfogadott kockázatértékelés és javasolt stratégia alapján a Bizottság dönt arról, hogy szükséges-e közösségi szintű intézkedések meghozatala az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és használatának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1976. július 27-i módosított 76/769/EGK tanácsi irányelv (HL L 262., 201. o. magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet 3. kötet, 317. o.), illetve a Közösség más vonatkozó, hatályos szabályozásának keretén belül (a 793/93 rendelet 11. cikkének (1)–(3) bekezdése).

27 A 793/93 rendeletet hatályon kívül helyezte és felváltotta a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai

Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45 irányelv módosításáról, valamint a 793/93 rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769 irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 396., 1. o., helyesbítés: HL 2007. L 136., 3. o., a továbbiakban: REACH-rendelet).

28 A REACH-rendelet az 1. cikkének (1) bekezdése értelmében többek között az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmére irányul. E célból a 3. cikk szerinti anyagokra és készítményekre vonatkozó rendelkezéseket állapít meg, amelyeket az önmagukban, készítményekben vagy árucikkekben előforduló ilyen anyagok gyártására, forgalomba hozatalára vagy felhasználására, valamint a készítmények forgalomba hozatalára kell alkalmazni (a REACH-rendelet 1. cikkének (2) bekezdése). A REACH-rendelet tehát 1. cikkének (3) bekezdése szerint egyrészt azon az elven nyugszik, hogy a gyártók, importőrök és a továbbfelhasználók kötelessége biztosítani, hogy olyan anyagokat gyártsanak, hozzanak forgalomba vagy használjanak fel, amelyek nincsenek káros hatással az emberi egészségre vagy környezetre, másrészt az elővigyázatosság elvén.

29 A REACH-rendelet 5. cikkében foglalt „Adatok hiányában a forgalomba hozatal tilalmának" elve, és az e rendelet 6. valamint 7. cikkében előírt kötelezettségek alapján azok a gyártók vagy importőrök, amelyek a szóban forgó anyagból évi egy tonnát meghaladó mennyiséget gyártanak vagy importálnak, értesíteni kötelesek az Európai Vegyianyag-ügynökséget (ECHA) és kérelmezniük kell ezen anyag regisztrálását. E célból, a REACH-rendelet 10. és 13. cikkének megfelelően össze kell állítaniuk az adott anyagra, annak gyártására, felhasználására, besorolására, lényegi tulajdonságaira vonatkozó információkat tartalmazó részletes technikai dokumentációt, amely információkat adott esetben megfelelő tanulmányokkal vagy releváns vizsgálatok eredményeivel kell alátámasztani.

A jogvita előzményei

A felperesek és az érintett anyagok

30 A felperesek egyike, a Norilsk Nickel, egy nikkel-hidroxikarbonátot valamint nikkeltartalmú közbeeső és végtermékeket – nikkelkatódokat, -téglákat és -sókat – gyártó, finn jog szerint bejegyzett társaság. Az orosz jog szerint bejegyzett OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickel társaság irányítása alatt áll, és világszinten az egyik legnagyobb nikkelgyártó. A másik felperes, az Umicore, a belga jog szerint bejegyzett társaság, amely nikkeltartalmú termékeket, köztük nikkel-hidroxikarbonátot importál harmadik országokból Belgiumba.

31 A vitatott osztályozások négy nikkel-karbonátból származó vegyület – a nikkel-hidroxikarbonát, a tiszta nikkel-karbonát, és két másik nikkel tartalmú, nikkelsókat alkotó vegyület (a továbbiakban: nikkel-karbonátok) – csoportjára vonatkoznak. A legnagyobb mennyiségben forgalmazott termék a nikkel-hidroxikarbonát, amely „alap nikkel-karbonát" vagy „nikkel-hidrogén-karbonát" néven is ismert.

A nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésére irányuló eljárás

32 A Bizottság 2000-ben, az elsőbbségi anyagoknak a 793/93 rendeletben előírt negyedik listájáról szóló, 2000. október 25-i 2364/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 273., 5. o.,

magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 5. kötet, 233. o.) elfogadásával felvette a tiszta nikkel-karbonátot az elsőbbségi anyagok negyedik listájára. A rendelet ezen anyag kockázatainak értékelésére a Dán Környezetvédelmi Hivatalt (Danish Environmental Protection Agency, a továbbiakban: DEPA) jelölte ki előadónak. A kérdés megvitatása után a tiszta nikkel-karbonát kockázatainak értékelését a nikkel-karbonátok csoportjának négy elemére terjesztették ki. Ebben az időben Európában a legjelentősebb nikkel-karbonát gyártó egyrészről az OMG Harjavalta (a továbbiakban: OMG), amelynek a nikkel ágazatban gyakorolt tevékenységét időközben megvásárolta az egyik felperes, a Norilsk Nickel, másrészről a Pharmacie centrale de France SA (a továbbiakban: PCF), végül a Königswarter & Ebell GmbH (a továbbiakban: Königswarter) volt. Emellett a másik felperes, az Umicore nikkel-karbonátokat importált Belgiumba. Az OMG feladata volt, hogy a saját és a többi társaság nevében a 793/93 rendelet vonatkozó rendelkezései értelmében a nikkel-karbonátok kockázatának elemzéséhez adatot szolgáltasson a DEPA részére.

33 2002. november 20-án az OMG tájékoztatta a DEPA-t, hogy hiányoznak a nikkel-hidroxikarbonát emberre kifejtett toxikológiai hatására vonatkozó adatok, továbbá azon szándékáról, hogy mentesítést kérelmezzen a 793/93 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése alapján (lásd a fenti 25. pontot).

34 Az OMG, a PCF, a Königswarter és az Umicore 2003. május 27-én kérelmet nyújtott be a DEPA-hoz, amelyben a 793/93 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése alapján mentesítést kértek egyes vizsgálatok elvégzésére, és a nikkel-hidroxikarbonát emberi egészségre és környezetre kifejtett toxikológiai hatására vonatkozó adatok közlésére irányuló kötelezettség alól (a továbbiakban: eltérési nyilatkozat).

A vitatott osztályozásokhoz vezető eljárás

35 2004. április 16-án a DEPA a nikkel-karbonátok 67/548 rendelet szerinti osztályozásának felülvizsgálatára irányuló hivatalos javaslatot nyújtott be a Vegyi Anyagok Európai Irodájához (a továbbiakban: ECB), amely a Bizottság egyik, isprai (Olaszország) székhelyű szerve, és amelynek helyébe az ECHA lépett, valamint a veszélyes anyagok osztályozásával és címkézésével foglalkozó műszaki bizottsághoz (a továbbiakban: CTCE).

36 A rákkeltő hatásokkal, a mutagenecitással és a reprodukciós toxicitásokkal foglalkozó szakértők munkacsoportja 2004. április 20-i és 21-i ülésén megvitatta a javasolt osztályozásnak a rákkeltő hatásokkal és a mutagenecitással összefüggő kérdéseit.

37 A CTCE 2004. május 12–14-i és 2004. szeptember 21–24-i ülésein megvitatta a javasolt osztályozást. A 2004. szeptember 21–24-i ülésen úgy határozott, hogy a nikkel-karbonátok osztályozásának felülvizsgálatára tett javaslatot támogatja, és beilleszti a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő harmincadik módosító hozzáigazításáról szóló irányelvre irányuló javaslattervezetbe, amelyet a Bizottság elé jóváhagyásra el kell küldeni.

38 A DEPA 2005 novemberében ismét előterjesztette a nikkel-karbonátok 67/548 irányelv alapján történő felülvizsgált osztályozására vonatkozó javaslatát, egyrészt a nikkel-karbonátok kockázatainak értékeléséről szóló jelentésének tervezetében, másrészt a nikkel és a nikkelvegyületek kockázatainak értékeléséről szóló jelentésének tervezetében, amely többek között arra mutatott rá, hogy a nikkel-karbonátoknak a mutagén

anyagok 3. kategóriájába történő osztályozását (R68 mondat) „az eltérési nyilatkozat indokolta”.

39 A CTCE 2004. szeptemberi javaslata alapján a bizottság, a 67/548 irányelvnek az 1999/468 határozat 5. cikk (1) bekezdésével és a 807/2003 rendelet (lásd a fenti 14. pontot) III. mellékletének 1. pontjával összefüggésben értelmezett 29. cikkének megfelelően 2007. február 16-i ülésén a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő harmincadik módosító hozzáigazításáról szóló irányelvre irányuló javaslattervezet mellett foglalt állást, amely átvette a nikkel-karbonátok osztályozásának felülvizsgálatára irányuló javaslatot.

40 Ezt a javaslattervezetet 2007 márciusában megküldték a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO) a kereskedelem technikai akadályaival foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: WTO-bizottság) részére. 2007. november 7-én a Bizottság írásban válaszolt a harmadik államok által megfogalmazott észrevételekre. Miután a WTO-bizottság 2007. november 9-i ülésén megtárgyalta a javaslattervezetet, a Bizottság úgy határozott, hogy elhalasztja a megtámadott irányelv elfogadását annak érdekében, hogy további írásbeli észrevételek kerülhessenek elé, és hogy a javaslattervezetet a WTO-bizottság másodszor is megvizsgálhassa. A Bizottság a részére megküldött második körös észrevételekre 2008. március 16-án írásban válaszolt, és a javaslattervezetet a WTO-bizottság 2008. március 19-i ülésén újból megvizsgálta.

41 2008. augusztus 21-én a Bizottság elfogadta a megtámadott irányelvet és különösen a 67/548 irányelvnek az 1999/468 határozat 5. cikke (1) bekezdésével és a 807/2003 rendelet (lásd a fenti 14. pontot) III. mellékletének 1. pontjával összefüggésben értelmezett 28. és 29. cikkének megfelelően a nikkel-karbonátok osztályozásának felülvizsgálatára irányuló javaslatot.

42 A vitatott osztályozások a megtámadott irányelv 1 F mellékletében lényegében a következőképpen szerepelnek:

„Indexszám	Vegyi anyag	Besorolás	Címkézés
[…]	[…]	[…]	[…]
028-010-00-0	nikkel-karbonát; alap nikkel-karbonát; karbonsav, nikkelsó (2+);[...] karbonsav, nikkelsó; [...] [μ-[karbonát (2-)-O:O']] dihidroxi-trinikkel; [...] [karbonát(2-)] tetrahidroxi-trinikkel; [...]	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; N R: 49-61-20/ 22-38-42/43-48/23-68-50/ 53 S: 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]”

43 2009. augusztus 10-én a Bizottság – többek között az 1272/2008 rendelet 53. cikke alapján – elfogadta a megtámadott rendeletet.

44 A megtámadott rendelettel a vitatott osztályozások 2009. szeptember 25-i hatállyal az 1272/2008 rendelet VI. mellékletébe kerültek.

45 A megtámadott rendelet (1)–(3) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(1) Az 1272/2008[…]rendelet VI. mellékletének 3. része a veszélyes anyagok harmonizált osztályozásának és címkézésének két jegyzékét tartalmazza. A 3.1. táblázat a veszélyes anyagok harmonizált osztályozását és címkézését az 1272/2008[…] rendelet I. mellékletének 2–5. részében meghatározott kritériumok alapján sorolja fel. A 3.2. táblázat a veszélyes anyagok harmonizált osztályozását és címkézését a […] 67/548[…] irányelv VI. mellékletében meghatározott kritériumok alapján sorolja fel. E két jegyzéket a már a harmonizált osztályozás tárgyát képező anyagokra vonatkozó aktualizált osztályozások, valamint új harmonizált osztályozások felvétele céljából módosítani szükséges. Emellett egyes anyagok tételét el kell hagyni.

(2) A [megtámadott…] irányelv és a 67/548[…] irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából, harmincegyedik alkalommal történő módosításáról szóló, 2009. január 15-i 2009/2/EK bizottsági irányelv által a 67/548[…] irányelv I. mellékletébe bevezetett, nemrégiben elfogadott módosítások figyelembevétele érdekében szükséges az 1272/2008[…] rendelet VI. mellékletét módosítani. Ezek az intézkedések az 1272/2008[…] rendelet 53. cikke értelmében a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítás célját szolgálják.

(3) Az 1272/2008[…] rendelet (53) preambulumbekezdése hangsúlyozza, hogy teljes körűen figyelembe kell venni a 67/548[…] irányelv alapján elvégzett munkát és összegyűjtött tapasztalatokat, ideértve egyes, az irányelv I. mellékletében felsorolt anyagok osztályozását és címkézését."

46 A megtámadott rendelet 1. cikke többek között előírja:

„A 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletének 3. része a következőképpen módosul:

A 3.1. táblázat a következőképpen módosul:

a) az I. mellékletben szereplő tételeknek megfelelő tételek helyébe az I. mellékletben szereplő tételek lépnek;

b) a II. mellékletben szereplő tételeket a 3.1. táblázatban szereplő tételek sorrendjével összhangban be kell illeszteni;

[…]

A 3.2. táblázat a következőképpen módosul:

a) a IV. mellékletben szereplő tételeknek megfelelő tételek helyébe a IV. mellékletben szereplő tételek lépnek;

b) az V. mellékletben szereplő tételeket a 3.2. táblázatban szereplő tételek sorrendjével összhangban be kell illeszteni;

[…]”

47 A megtámadott rendelet 2. cikke értelmében:

„(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Az 1. cikket 2010. december 1-jétől kell alkalmazni.

(3) Az ezzel a rendelettel módosított 1272/2008[…] rendelet VI. mellékletének 3. részében meghatározott harmonizált osztályozások alkalmazhatók 2010. december 1[-je] előtt."

48 A vitatott osztályozások a megtámadott rendelet I. és IV. mellékletében a következőképpen szerepelnek:

„I. melléklet

Indexszám	Nemzetközi vegyianyag-azonosítás	Besorolás		Címkézés	
		Veszélyességi osztályok és kategóriák kódja(i)	Figyelmeztető mondatok kódja(i)	Veszélyt jelző piktogramok, figyelmeztetések kódja(i)	Figyelmeztető mondatok kódja(i)
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

028-010-00-0	Nikkel-karbonát; alap nikkel-karbonát; karbonsav, nikkel (2+) só; [...] karbonsav, nikkel só; [...] [μ-[karbonát (2-)-O:O']] dihidroxi-trinikkel; [...] [karbonát(2-)] tetrahidroxi-trinikkel [...]	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H410
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]”

„IV. melléklet

Indexszám	Nemzetközi vegyianyag-azonosítás	Besorolás	Címkézés
[…]	[…]	[…]	[…]

028-010-00-0	Nikkel-karbonát; alap nikkel-karbonát; karbonsav, nikkel (2+) só; [...] karbonsav, nikkel só; [...] [μ-[karbonát (2-)-O:O']] dihidroxitrinikkel; [...] [karbonát(2-)] tetrahidroxitrinikkel [...]	Carc. Cat. 1 ;R49 Muta. Cat. 3 ; R68 Repr. Cat. 2 ; R61 T ; R48/23 Xn ; R20/22 Xi ; R38 R42/43 N ; R50-53	T ; N R : 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S : 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]”

Eljárás és a felek kérelmei

49 A Törvényszék Hivatalához 2008. december 5-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek megindították a jelen eljárást.

50 A Törvényszék Hivatalához 2008. december 18-án benyújtott beadványával a Nickel Institute, egy európai és nemzetközi szinten 24 nikkelgyártó érdekeit képviselő egyesület, azt kérte a Törvényszéktől, hogy beavatkozhasson a jelen eljárásba a felperesek kereseti kérelmeinek támogatására. E kérelemnek a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2009. április 1-jén hozott végzésével helyt adott.

51 A Törvényszék Hivatalához 2009. március 13-án benyújtott külön beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikke szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt, és ugyanezen szabályzat 113. cikke alapján az eljárás okafogyottságának megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő. A felperesek a kifogással és a kérelemmel kapcsolatos észrevételeiket 2009. április 29-én terjesztették elő. A Nickel Institute 2009. május 13-án az elfogadhatóság kérdésére szorítkozó beavatkozási beadványt nyújtott be.

52 A Törvényszék Hivatalához 2009. április 6-án benyújtott beadványával a Dán Királyság azt kérte a Törvényszéktől, hogy beavatkozhasson a jelen eljárásba a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatására. E kérelemnek a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2009. június 17-én hozott végzésével helyt adott.

53 Keresetlevelükben és a kifogással kapcsolatos észrevételeikben a Nickel Institute által támogatott felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást, és nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

– semmisítse meg a megtámadott irányelv 1 F mellékletének a vitatott osztályozások szerinti rovatait (028-010-00-0 indexszám).

– semmisítse meg a Bizottság azon „határozatát”, hogy a vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapítja;

– kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

54 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen okafogyottság miatt utasítsa el a keresetet;

– másodlagosan nyilvánítsa a keresetet nyilvánvalóan elfogadhatatlannak;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

55 A Törvényszék írásban feltett kérdésére válaszul, a Törvényszék Hivatalához 2009. november 3-án benyújtott külön beadványukban a felperesek lehetőséget kértek a kereseti kérelmeiknek és megsemmisítési jogalapjaiknak módosítására annak érdekében, hogy ez utóbbiak azokra a vitatott osztályozásokra is kiterjedhessenek, amelyeket a megtámadott rendelet átvett.

56 A kereseti kérelmek és a megsemmisítési jogalapok módosítására irányuló kérelmükben a Nickel Institute által támogatott felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– a kereseti kérelmeik és megsemmisítési jogalapjaik módosítására irányuló kérelmüknek adjon helyt, annak érdekében, hogy ez utóbbiak a megtámadott rendelet I. és IV. mellékletének a vitatott osztályozások szerinti rovataira (028-010-00-0 indexszám) is kiterjedhessenek;

– utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;

– kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

57 A Törvényszék Hivatalához 2009. november 9-én benyújtott beadványában a Bizottság jelezte, hogy nem ellenzi a kereseti kérelmek és a megsemmisítési jogalapok módosítását, pontosította ugyanakkor, hogy ezt azzal a feltétellel teszi, hogy a módosítás iránti kérelmet a megtámadott rendelet elleni jogorvoslatra nyitvaálló határidő letelte előtt nyújtották be.

58 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2009. november 19-i levelében tájékoztatta a felpereseket arra vonatkozó határozatáról, hogy engedélyezi a kereseti kérelmeik és megsemmisítési jogalapjaik módosítását.

59 A Törvényszék írásban feltett kérdésére válaszul a Nickel Institute által támogatott felperesek a Törvényszék Hivatalához 2009. december 21-én benyújtott beadványukban arra hivatkoztak, hogy keresetük mindenképpen elfogadható, tekintettel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének 2009. december 1-jei hatálybalépésére. A Bizottság ugyanezen napon benyújtott beadványában vitatta ezt az álláspontot.

60 Az eljárási szabályzat 14. cikke alapján, és a Törvényszék elnökének javaslatára a Törvényszék 2010. január 14-i határozatában, a feleknek az említett eljárási szabályzat 51. cikke szerinti meghallgatását követően, az ügyet az elfogadhatatlansági kifogásról való döntéshozatalra a kibővített ítélkező testület (nagytanács) elé utalta.

A jogkérdésről

61 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a értelmében az egyik fél kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlansági kifogás tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a értelmében, ha a Törvényszék másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli.

62 A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy aktája iratainak vizsgálata révén megfelelően tájékozódott a kérelemről indokolt végzéssel történő döntéshez, anélkül hogy a szóbeli szakasz megnyitása szükséges lenne.

Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének alkalmazhatóságáról

A felek érvei

63 A Bizottság szerint a jelen ügyben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata nem alkalmazható.

64 Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a kereset elfogadhatóságát a kereset benyújtásának időpontjában fennálló helyzet alapján kell megítélni. Emellett az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének a 2009. december 1-je előtt benyújtott keresetekre való alkalmazása önkényes következményekkel járhat attól függően, hogy a Törvényszék ezen időpont előtt vagy után határoz.

65 A Bizottság ebből arra következtet, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését csak a 2009. november 30. után benyújtott keresetekre lehet alkalmazni. A jelen ügyben, mivel az eredeti keresetet 2008. december 5-én nyújtották be, valamint a kereseti kérelmek és megsemmisítési jogalapok módosítására vonatkozó kérelem is 2009. december 1-je előtt került benyújtásra, az EUMSZ 263. cikk nem hat ki a jelen eljárásra.

66 A Nickel Institute által támogatott felperesek úgy vélik, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt elfogadhatósági feltételeket kell alkalmazni a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjában, azaz 2009. december 1-jén a Törvényszék előtt folyamatban lévő minden jogvitában.

A Törvényszék álláspontja

67 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az EK 230. cikk ötödik bekezdése alapján a megtámadott rendelettel szemben keresetindításra nyitválló határidő 2009. november 30-án, az EK-Szerződés hatálya alá tartozó időszakban járt le, és hogy a felperesek a kereseti kérelmeik és megsemmisítési jogalapjaik módosítására irányuló kérelmüket ezen időpontot megelőzően nyújtották be. Az EUMSZ 263. cikk hatálybalépésekor, azaz 2009. december 1-jén a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti valamennyi kereset tehát mindenképpen elfogadhatatlan az EK 203. cikk ötödik bekezdése kifejezéseit átvevő hatodik bekezdésében meghatározott keresetindítási határidő megsértése miatt. Ezek a megállapítások értelemszerűen még inkább vonatkoznak a megtámadott irányelv és a Bizottságnak a vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító állítólagos „határozatának” megsemmisítése iránt 2008. december 5-én benyújtott kérelmekre.

68 A felek álláspontja eltér abban a kérdésben, hogy a jelen ügy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének, és különösen az utolsó tagmondatának időbeli hatálya alá tartozik-e. Nevezetesen a Nickel Institute által támogatott felperesek úgy vélik, hogy a jogszabályi aktusokra vonatkozóan az ezen cikkben módosított elfogadhatósági feltételek azonnal alkalmazandóak, és ezáltal a megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésére irányuló kérelmük elfogadható, anélkül hogy a vitatott osztályozások általi, személyükben való érintettségüket bizonyítaniuk kellene. Ezzel szemben a Bizottság szerint ezt a rendelkezést nem lehet a jelen eljárásban alkalmazni, mivel a kereset elfogadhatóságát a keresetlevél benyújtásának időpontjában hatályos elfogadhatósági feltételek alapján kell megítélni.

69 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUM-Szerződés nem tartalmaz külön átmeneti szabályozást arra a kérdésre vonatkozóan, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alkalmazható-e a 2009. december 1-jén folyamatban lévő bírósági eljárásokban.

70 Konkrétan valamely magánszemély által az Unió bírósága előtt benyújtott, megsemmisítés iránti kereset elfogadhatósági feltételeit megállapító szabályok időbeli hatályára vonatkozóan az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egyrészről a *tempus regit actum* elvének megfelelően (lásd ebben az értelemben a Bíróság 12/71. sz. Henck-ügyben 1971. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1971., 743. o.] 5. pontját), a kereset elfogadhatóságának kérdését a benyújtása időpontjában hatályos szabályok alapján kell megítélni (a Bíróság 60/72. sz., Campogrande kontra Bizottság ügyben 1973. május 8-án hozott ítéletének [EBHT 1973., 489. o.] 4. pontja; lásd még, ebben az értelemben és analógiaként, a Bíróság elnöke a C-66/08. sz. Kozlowski-ügyben 2008. február 22-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 7. pontját), másrészről a kereset elfogadhatóságának feltételeit a kereset előterjesztésének időpontjában, azaz olyan keresetlevél benyújtásának időpontjában kell értékelni (a Bíróság C-61/96., C-132/97., C-45/98., C-27/99., C-81/00. és C-22/01. sz., Spanyolország kontra Tanács egyesített ügyekben 2002. április 18-án hozott ítéletének [EBHT 2002, I-3439. o.] 23. pontja; a Törvényszék T-131/99. sz., Shaw és Falla kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2023. o.] 29. pontja és T-301/01. sz., Alitalia kontra Bizottság ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008, II-1753. o.] 37. pontja), amely keresetlevél kijavítására kizárólag a keresetindítási határ-

idő letelte előtt kerülhet sor (a Bíróság 50/84. sz., Bensider és társai kontra Bizottság ügyben 1984. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1984, 3991. o.] 8. pontja).

71 Az ezzel ellentétes megoldás egyébiránt önkényesség kockázatához vezethet az igazságszolgáltatásban, mivel így a kereset elfogadhatósága a Törvényszék eljárást befejező határozata kihirdetésének – egyébként bizonytalan – időpontjától függne (lásd ebben az értelemben és analógiaként a Bíróság 212/80–217/80. sz., Salumi és társai egyesített ügyekben 1981. november 12-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2735. o.] 14. pontját).

72 A jelen ügyben a kereset benyújtásakor, azaz a keresetlevél, valamint a kereseti kérelmek és megsemmisítési jogalapok módosítására irányuló kérelem benyújtásakor, a kereset elfogadhatóságának feltételeit az EK 230. cikk szabályozta. Ennélfogva, tekintettel a fenti 70. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, a jelen kereset elfogadhatóságának kérdését az említett cikk alapján kell eldönteni. Másfelől, feltételezve akár, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése, különösen utolsó tagmondata a jelen ügyben a felperesek számára kereshetőségi jogot biztosított volna, míg az EK 230. cikk negyedik bekezdése ezt nem biztosította számukra, mindez nem vehető figyelembe a jelen kereset elfogadhatóságának elbírálásakor, mivel mind az EK 230. cikk ötödik bekezdése, mind az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése szerint a kereset benyújtására nyitválló határidő lejárt 2009. december 1-jén, az EUMSZ 263. cikk hatálybalépése napján.

73 Ezt a megállapítást nem cáfolja az az érv, mely szerint az EUMSZ 263. cikk azon eljárási szabályok közé tartozik, amelyekkel összefüggésben az ítélkezési gyakorlat megállapította, hogy ellentétben az ügy érdemét érintő vagy az anyagi jogi szabályokkal, általában a hatálybalépésükkor folyamatban lévő valamennyi jogvitára alkalmazni kell őket (a Bíróság fenti 71. pontban hivatkozott Salumi és társai egyesített ügyekben hozott ítéletének 9. pontja; C-293/04. sz., Beemsterboer Coldstore Services ügyben 2006. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-2263. o.] 19. pontja, valamint C-467/05. sz. Dell'Orto-ügyben 2007. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-5557. o.] 48. pontja). Ugyanis még abban az esetben is, ha a bírósági hatáskör kérdését az eljárási szabályok körébe tartozónak tekintjük (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Dell'Orto-ügyben hozott ítélet 49. pontját), meg kell állapítani, hogy – amint az kitűnik a fenti 70. és 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat-

ból – az Unió valamely jogi aktusával szemben benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságának megítélésekor alapul veendő hatályos rendelkezések meghatározásakor a *tempus regit actum* elvét kell alkalmazni.

74 Ebből az következik, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése a jelen keresetre nem alkalmazható.

75 Ennélfogva a jelen kereset elfogadhatóságát az EK 230. cikk negyedik bekezdésére tekintettel kell vizsgálni.

A jelen kereset elfogadhatóságáról

A felek érvei

76 Az elfogadhatatlansági kifogása és az eljárás okafogyottságának az eljárási szabályzat 113. és 114. cikke alapján történő megállapítása iránti kérelme alátámasztására a Bizottság előadja, hogy a 67/548 irányelv I. mellékletét, ideértve az olyan vitatott osztályozásokat is, mint amilyeneket a megtámadott irányelv vezetett be, az 1272/2008 rendelet 55. cikkének (11) bekezdése 2009. január 20-tól kezdődően hatályon kívül helyezte, ami automatikusan azzal a következménnyel járt, hogy az ezen mellékletet módosító megtámadott irányelv ugyanezen a napon hatályát vesztette, és ettől fogva nem váltott ki többé joghatást. Így a megtámadott irányelv részleges megsemmisítésére irányuló kérelem az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében okafogyottá vált.

77 Még ha feltételezzük is, hogy ez nem így van, a Bizottság szerint a megtámadott jogi aktusok által szabályozott vitatott osztályozások nem érintik a felpereseket az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében sem közvetlenül, sem személyükben.

78 Végül a Bizottság a vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító állítólagos „határozatának" megsemmisítésére irányuló kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel nem létezik ilyen „határozat". Még ha feltételezzük is, hogy létezik, ez a „határozat" akkor is a megtámadott irányelv és az elfogadásához vezető eljárás szerves része, amelynek során a Bizottság elvégezte a maga kockázatértékelését.

79 A Nickel Institute által támogatott felperesek szerint a megtámadott jogi aktusokban szabályozott vitatott osztályozások az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül és személyükben érintik őket.

80 A személyes érintettség feltételére vonatkozóan a felperesek előadják, hogy a vitatott osztályozások általános hatályuk ellenére személyükben érintik őket, minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán.

81 Először is az eltérési nyilatkozatot aláíró másik két társasághoz hasonlóan a felperesek is egyértelműen azonosíthatóak voltak a megtámadott jogi aktusok elfogadásának időpontjában, és így az ítélkezési gyakorlat értelmében a gazdasági szereplők egy korlátozott körét alkották. Ez azt jelenti, hogy a felperesek részt vettek a nikkelkarbonátok kockázatainak értékelésében, amelyen a vitatott osztályozások alapulnak.

Közelebbről, ez a személyes érintettség a Bizottság által e célból felhasznált eltérési nyilatkozatot aláíró négy társaság megállapodásából ered.

82 Másodszor a kockázatértékelésre irányuló eljárás keretében az érintett anyagok gyártóiként és importőreiként a felperesek különleges eljárásjogi garanciákkal rendelkeznek, amelyeket a 793/93 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése biztosít a számukra. Az említett rendelet 9. cikke (1) bekezdésének és 12. cikkének megfelelően a felpereseknek részt kellett volna venniük ebben az eljárásban azon a címen, hogy korábban kinyilvánították, hogy nikkel-karbonátokat gyártanak és importálnak. Valamely személyt egy jogi aktus által személyében érintettnek tekinteni akkor, ha részt vett az ezen aktus elfogadásához vezető eljárásban, és az alkalmazandó szabályozás bizonyos eljárásjogi garanciákat biztosít számára. Ezen eljárásjogi garanciák értelmében a felpereseknek joguk lett volna ahhoz, hogy az előadó egyeztessen velük, mielőtt úgy dönt, hogy információkra vagy tanulmányokra van szükség a nikkel-karbonátok kockázatainak értékeléséhez.

83 A felperesek szerint ezeket az eljárásjogi garanciákat nemcsak a nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésére irányuló eljárásban, hanem *de facto* a megtámadott irányelv elfogadásához vezető eljárásban is alkalmazni kell, mivel a vitatott osztályozások az említett kockázatértékelésen, és különösen az eltérési nyilatkozaton alapulnak. A 793/93 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése (lásd a fenti 26. pontot) értelmében a Bizottság a felismert kockázatok kezelésére szolgáló intézkedések – amelyek közé tartozik az osztályozás módosítására irányuló javaslat is – bevezetése előtt egyeztetni köteles az előadóval. Az előadónak viszont, az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében az érintett gazdasági szereplőkkel kell egyeztetnie. Következésképpen a kockázatértékelésre irányuló eljárásban a felpereseket illető eljárásjogi garanciák szerves részét képezik az osztályozásra vonatkozó döntést előkészítő eljárásnak – mint amilyen a megtámadott irányelv meghozatalához vezetett –, miáltal a megtámadott jogi aktusok vonatkozásában ezek a személyek személyükben érintettekké válnak. A felperesek pontosítják, hogy nem a 67/548 irányelv alapján őket megillető különleges eljárásjogi garanciákra hivatkoznak, így a Bizottság által hivatkozott, a Törvényszék T-369/03. sz., Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005.

december 14-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-5839. o.) 76. pontja nem releváns. Emellett a felperesek, azáltal hogy a 793/93 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése és a 11. cikkének (3) bekezdése alapján a kockázatértékelési eljárásba közreműködtek, a fenti végzés alapjául szolgáló ügyben szereplő felperesekhez képest nagymértékben eltérő helyzetbe kerültek.

84 Harmadszor a felpereseket a vitatott osztályozások személyükben érintették, mivel az ezen osztályozások elfogadásához vezető folyamatban a Bizottság megsértette az őket megillető eljárásjogi garanciákat, melyek biztosították volna számukra, hogy az általuk közölt információk csak arra célra kerüljenek felhasználásra, amelynek érdekében az információkat szolgáltatták. Az eltérési nyilatkozatot a 793/93 rendelet szerint a nikkel-karbonátok kockázatai értékelésének egyedi viszonylatában kellett volna létrehozni, nem pedig ezen anyagok veszélyes anyagként történő osztályozása érdekében. Különösen az említett nyilatkozatban a felperesek nem ismerték el olyan tudományos indokok fennállását, amelyek igazolhatnák „az események legkedvezőtlenebb alakulásának" alkalmazását a nikkel-szulfátra. Emiatt a Bizottságnak egyeztetnie, vagy legalább a felpereseket meghallgatnia kellett volna, mielőtt az eltérési nyilatkozatot a létrehozásától eltérő célra használta volna.

85 Negyedszer a megtámadott jogi aktusok a Norilsk Nickel helyzetét, mint az előadóval, a DEPA-val és a Bizottsággal folytatott tárgyalásokon a nikkel-karbonát-ipar képviselőjét is érintik. Ugyanis a legjelentősebb termelőként a Norilsk Nickel jogelődjét, az OMG-t jelölték ki, hogy a kockázatértékelések keretében a 793/93 rendelet alapján többek között a DEPA-val és az ECB-vel folytatott tárgyalásokon írásbeli észrevételeivel, amelyek közé tartozik az eltérési nyilatkozat, és ezen hatóságokkal való szoros kapcsolattartás útján a nikkel-karbonát-ipart képviselje. Következéséképpen a megtámadott jogi aktusok személyében érintették a Norilsk Nickelt, mind a nikkel-karbonát-ipar képviselőjének, mind a DEPA és a Bizottság tárgyalópartnerének minőségében. A Nickel Institute által támogatott felperesek vitatják a Bizottság azon állítását, mely szerint a Norilsk Nickel, tekintve hogy nem szakmai szövetség, nem hivatkozhat a Bíróság 67/85., 68/85. és 70/85. sz., Kwekerij van der Kooy és társai kont-

ra Bizottság egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítéletének (EBHT 1988., 219. o.) 20–24. pontjára és C-313/90. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1993. március 24-én hozott ítéletének (EBHT 1993., I-1125. o.) 29. és 30. pontjára, mivel ez az ítélkezési gyakorlat az érintett szervezet tárgyalásban betöltött szerepére, nem pedig jogi formájára helyezte a hangsúlyt. Ezzel összefüggésben a Nickel Institute hozzáteszi, hogy a nikkel-karbonátok kockázatainak értékelése folyamán nem is képviselhette volna az ipart, mivel a 793/93 rendelet előírja, hogy ebben az eljárásban az érintett anyagok gyártói és importőrei vesznek részt.

86 Ötödször a felperesek a vitatott osztályozások által személyükben érintettek, tekintettel intenzív részvételükre az említett jogi aktusokban szereplő vitatott osztályozásokhoz közvetlenül vezető eljárásban lefolytatott, a nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésében. E tekintetben a vitatott osztályozások összehasonlíthatóak versenyjogi, a dömpingellenes, vagy az állami támogatásokra vonatkozó végrehajtó szabályokkal, amelyet az elfogadásukhoz vezető eljárásban aktívan részt vevő gazdasági szereplő megtámadhat. Ezen intézkedésekhez hasonlóan valamely anyagnak a 67/548 irányelv szerinti osztályozása nem függhet az elfogadására vonatkozó kizárólag politikai jellegű döntéstől, amely terén az intézmények széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek, hanem ennek az osztályozásnak nagymértékben jól meghatározott és objektív kritériumokon kell alapulnia, többek között az említett irányelv VI. mellékletében szabályozott részletes tudományos kritériumok és adatok figyelembevételével. Emellett, a jelen ügyben a felperesek helyzete hasonló az olyan gyártóéval, amely részt vett egy dömpingellenes rendelet elfogadásához vezető vizsgálatban, mivel a felperesek aktívan részt vettek a vitatott osztályozásokhoz vezető, elsősorban az eltérési nyilatkozaton alapuló eljárásban.

87 Végül a felperesek arra hivatkoznak, hogy a fenti 80–86. pontban szereplő megállapítások értelemszerűen a megtámadott rendeletben átvett vitatott osztályozásokra is alkalmazandók, mivel ezek „mechanikus átültetés" eredményei, és megegyeznek a megtámadott irányelvben szabályozott osztályozásokkal.

88 A vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító „határozat” megsemmisítése iránti kérelemmel összefüggésben a Nickel Institute által támogatott felperesek arra hivatkoznak, hogy a jogi aktus tartalma, nem pedig formája alapján lehet megállapítani, hogy olyan joghatásokkal jár-e, amelyek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetik. Márpedig a Bizottság adott pillanatban nyilvánvalóan úgy határozott, hogy a nikkel-karbonátokat kizárólag az eltérési nyilatkozat alapján osztályozza. A vitatott osztályozások alátámasztására ugyanis a Bizottság nem mutatott be a saját maga által végzett kockázatértékelésére vonatkozóan semmilyen, a nikkel-karbonátok belső tulajdonságaival összefüggő adatot vagy bizonyítékot, e tekintetben az egyetlen releváns elem az akut orális toxicitásról szóló tanulmány, amelyet a tiszta nikkel-karbonát korábbi osztályozása során már felhasznált a Bizottság.

89 Másfelől a Bizottság, amikor e célra használta fel az eltérési nyilatkozatot, megsértette a bizalomvédelem elvét. A felperesek ugyanis jogszerűen elvárhatták volna, hogy a 793/93 rendelet értelmében általuk szolgáltatott információk a 67/548 irányelv alapján hátrányosabb osztályozásra ne kerüljenek felhasználásra, és hogy az említett irányelv 4. cikkének és VI. mellékletének megfelelően a nikkel-karbonátok osztályozásához a Bizottság végezze el ezen anyagok belső tulajdonságainak kockázataira vonatkozó saját tudományos értékelését.

90 Végezetül a felperesek szerint a vitatott „határozat” nemcsak a megtámadott irányelv szerves része, hanem önálló joghatásokkal is jár. Így előfordulhat, hogy olyan harmadik személyek, mint a nikkel-karbonátok felhasználói, felelősségre próbálják vonni a felpereseket az eltérési nyilatkozat negatív következményei miatt, ideértve azokat is, amelyek a nikkel kevésbé oldódó egyéb vegyületeinek későbbi osztályozására lehetnek hatással.

91 Ezzel összefüggésben, a Nickel Institute lényegében arra mutat rá, hogy az eltérési nyilatkozat komoly kihatással volt, és jelenleg is kihat a tagjaira, mivel alkalmazá-

sa ezen tagok által gyártott, importált és felhasznált egyéb nikkel alapú anyagokat is érinti. Így, nevezetesen e nyilatkozatnak, és a vitatott osztályozásoknak köszönhetően a Bizottság a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából, harmincegyedik alkalommal történő módosításáról szóló 2009. január 15-i 2009/2/EK irányelvben (HL L 11., 6. o.) a nikkel- hidroxikarbonátot, a nikkel-dihidroxidot és tizenhat másik, nikkelt tartalmazó, kevésbé oldható anyagot sorolt be az „emberre megállapítottan rákkeltő hatású" anyagok közé, anélkül hogy ezen anyagok belső tulajdonságaira, rákkeltő hatásukra vagy az emberi egészségre kifejtett lényeges hatásaikra vonatkozóan független vizsgálatot végzett volna.

92 Végezetül, a Nickel Institute által támogatott felperesek vitatják, hogy a keresetük a 67/548 irányelv I. mellékletének a 1272/2008 rendelet 55. cikkének (11) bekezdése általi hatályon kívül helyezése miatt okafogyott lenne.

A Törvényszék álláspontja

– A vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító állítólagos „határozat" megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatóságáról

93 A keresetnek a vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító állítólagos „határozat" megsemmisítésére irányuló része vonatkozásában fennálló elfogadhatósága tekintetében elegendő annak megállapítása, hogy – amint arra a Bizottság hivatkozott – még ha feltételezzük is, hogy ez a „határozat" létezik, akkor is csak a 67/548 irányelv műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására irányuló, ezen osztályozásokhoz vezető eljárás közbenső szakasza vagy előkészítő jogi aktusa. Márpedig egy ilyen jogi aktus önmagában nem alkalmas arra, hogy az EK 230. cikk értelmében megsem-

misítés iránti kereset tárgyát képezze, mivel nem vált ki a felperesek jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával járó, a felperesek érdekeit érintő kötelező joghatásokat (lásd e tekintetben a Bíróság C-251/08. P. sz., Ayyanarsamy kontra Bizottság és Németország ügyben 2009. március 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 14. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; a fenti 83. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzésének 55. és azt követő pontjait).

94 Ugyanis az ilyen előkészítő jogi aktus esetleges jogellenességére a végleges jogi aktus – amely előkészítő szakaszának részét képezi ez az előkészítő aktus – ellen benyújtott kereset alátámasztásaként lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 12. pontját). Ennélfogva, e „határozat" jogszerűsége csak közvetetten vitatható, az eljárás végén hozott jogi aktusok, a jelen ügyben a megtámadott aktusok ellen benyújtott kereset alátámasztása érdekében (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-498/07. P. sz., Krcova kontra Bíróság ügyben 2009. június 8-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 55. és 56. pontját).

95 Ennélfogva azt kell vizsgálni, hogy a felpereseket az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében alapján személyükben érintik-e a megtámadott jogi aktusokban szereplő vitatott osztályozások.

– A megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatóságáról

96 A megtámadott jogi aktusok – a vitatott osztályozásokat is beleértve –, általános hatályúak, mivel objektívan meghatározott helyzetekre érvényesek, valamint álta-

lánosan és absztrakt módon meghatározott személyek körére, vagyis valamennyi, a szóban forgó anyagokat gyártó és/vagy forgalmazó természetes vagy jogi személyre fejtenek ki joghatásokat. Ugyanakkor, az a tény, hogy egy jogi aktus – mivel valamennyi érdekelt gazdasági szereplőre alkalmazandó – jellegénél és hatályánál fogva általános érvényű, még nem zárja ki, hogy közülük egyeseket személyükben is érintsen (a Bíróság C-362/06. P. sz., Sahlstedt és társai ügyben 2009. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-2903. o.] 29. pontja, a Törvényszék T-223/01. sz., Japan Tabaco és JT International kontra Parlament és Tanács ügyben 2002. szeptember 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3259. o.] 29. pontja és T-154/02. sz., Villiger Söhne kontra Tanács ügyben 2003. április 30-án hozott végzésének [EBHT 2003., II-1921. o.] 40. pontja; lásd még ebben az értelemben a Bíróság C-309/89. sz. Codorniu-ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19. pontját).

97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy azon természetes vagy jogi személy, aki a határozatnak nem címzettje, csak akkor hivatkozhat arra, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a szóban forgó aktus személyében érinti, ha ezen aktus bizonyos sajátos jellemzői vagy olyan ténybeli helyzet miatt érinti őt, amely minden más személyhez képest jellemző rá, és ezáltal az aktus címzettjéhez hasonló módon, egyéníti őt (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete [EBHT 1963., 197. és 223. o.] és C-444/08. P. sz., Região autónoma dos Açores kontra Tanács ügyben 2009. november 26-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 36. pontja).

98 Másfelől, ha egy határozat annak elfogadásakor azonosított vagy azonosítható személyek csoportját érinti, a csoport tagjaira jellemző szempontok alapján e személyeket e jogi aktus azért érintheti személyükben, mert gazdasági szereplők meghatározott köréhez tartoznak (lásd a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 60. pontját; C-125/06. P. sz., Bizottság kontra Infront WM ügyben 2008. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-1451. o.] 71. pontját, valamint a fenti 96. pontban hivatkozott Sahlstedt és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 30. pontját).

99 Ugyanakkor az a körülmény, hogy a jogalanyok, akikkel szemben valamely intézkedés érvényesül, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatóak, semmi esetre sem jelenti, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, amennyiben csupán az állapítható meg, hogy az intézkedés a benne meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet folytán alkalmazandó (a fenti 96. pontban hivatkozott Sahlstedt és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 31. pontja; a Bíróság C-503/07. P. sz., Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ügyben 2008. április 8-án hozott végzésének [EBHT 2008., I-2217. o.] 70. pontja).

100 A megtámadott jogi aktusok megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatóságát ezen elvek alapján kell vizsgálni.

101 A felperesek, azon állításuk alátámasztására, mely szerint a vitatott osztályozások személyükben érintik őket, lényegében azt fejtik ki először is, hogy a nikkel-karbonátot forgalmazó két másik társasággal együtt a gazdasági szereplők korlátozott körét alkotják, amelynek keretében a 793/93 rendelet alapján folytatott kockázatértékelésre irányuló eljárásban, közös megállapodásuk alapján közösen nyújtották be az eltérési nyilatkozatot, amelynek tartalmát a Bizottság jogellenesen használta fel a vitatott osztályozásokhoz. Másodszor a felperesek az említett rendelet alapján különleges eljárásjogi garanciákkal rendelkeznek, amelyeket *de facto* alkalmazni kell a megtámadott irányelv elfogadásához vezető eljárásban. Harmadszor a Bizottság megsértette a felperesek eljárásjogi jogait, különösen a meghallgatáshoz való jogukat, amikor nem egyeztetett velük, mielőtt az eltérési nyilatkozatot a létrehozásának céljától eltérő célra használta fel. Negyedszer a Norilsk Nickel, mint a DEPA-val és az ECB-vel a 793/93 rendelet alapján az anyagok kockázatainak értékelésére vonatkozóan folytatott tárgyalásokon a nikkel-karbonát-ipar képviselője egyénileg meghatározott. Ötödször a felpereseket személyükben érintik a vitatott osztályozások, tekintettel intenzív részvételükre az említett jogi aktusokban szereplő vitatott osztályozásokhoz közvetlenül vezető eljárásban.

102 Mindenekelőtt meg kell vizsgálni, hogy a felperesek a vitatott osztályozásokhoz vezető eljárásban rendelkeztek-e a részükre kifejezetten biztosított eljárásjogi jogokkal, melyek őket címzettként egyéníthették, mivel ez a kérdés érvelésük központi elemét képezi.

103 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az a tény, hogy valamely személy az uniós jogi aktus elfogadásához vezető eljárásban fellépett, csak akkor egyéníti az adott jogi aktus tekintetében, ha e személy részére az uniós szabályozás biztosít eljárási garanciákat. Így, amennyiben az uniós jogi rendelkezés valamely határozat elfogadásához olyan eljárásról rendelkezik, amelynek során természetes vagy jogi személyek olyan jogokat érvényesíthetnek, mint amilyen a meghallgatáshoz való jog, az általuk élvezett jogi helyzet egyéníti őket az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében (lásd a Bíróság C-483/07. P. sz., Galileo Lebensmittel kontra Bizottság ügyben 2009. február 17-én hozott végzésének [EBHT 2009., I-959. o.] 53. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

104 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy ugyanakkor egy ilyen egyénítés csak akkor elfogadható, ha az alkalmazandó szabályozás írja elő a hivatkozott eljárásjogi garanciákat (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-263/02. P. sz. Bizottság kontra Jégo-Quéré ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3425. o.] 47. pontját; a Bíróság C-368/05. P. sz., Polyelectrolyte Producers Group kontra Bizottság és Tanács ügyben 2006. december 8-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 58. pontját és a fenti 103. pontban hivatkozott Galileo Lebensmittel kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 46. és 54. pontját; a Törvényszék T-13/99. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3305. o.] 101. pontját és T-70/99. sz., Alpharma kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3495. o.] 93. pontját). Így az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperes aktív részvétele valamely eljárásban, különösen, ha ez utóbbi általános hatályú jogi aktusok elfogadására irányul, csak abban az esetben alkalmas a felperes egyénítésére, ha e részvétele ilyen eljárásjogi garanciákon alapul (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-215/00. sz., La Conqueste kontra Bizottság ügyben 2001. január 30-án hozott végzésének [EBHT 2001., II-181. o.] 42. és 43. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, továbbá a fenti 83. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzésének 73. pontját).

105 Ugyanakkor meg kell állapítani, a felperesek maguk is elismerik, hogy a 67/548 irányelv vagy az 1272/2008 rendelet alapján nem rendelkeznek ilyen eljárásjogi garanciákkal, amelyek megalapozhatnák a keresetük elfogadhatóságát.

106 A megtámadott irányelv kapcsán elegendő arra emlékeztetni, hogy az elfogadására irányuló eljárásra vonatkozó eljárásjogi szabályok, nevezetesen a 67/548 irányelv VI. mellékletének 4.1.2–4.1.5. pontja, ugyanis nem tartalmaz ilyen eljárásjogi garanciákat a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló eljárás eredménye által érintett gazdasági szereplők javára (lásd ebben az értelemben a fenti 83. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzés 72–80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

107 Ugyanez vonatkozik az 1272/2008 rendelet rendelkezéseire, különösen az 1999/468 határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdésével együttesen értelmezett 53. cikkének (1) bekezdésére és 54. cikkének (3) bekezdésére (lásd a fenti 20–22. pontot), amely a megtámadott rendelet elfogadását szabályozza. Ezt a megállapítást nem vonhatja kétségbe az a tény, hogy az 1272/2008 rendelet 37. cikkének (lásd a fenti 19. pontot) (2)–(4) bekezdése szerint az anyag gyártója, importőre vagy továbbfelhasználója jogosult javaslatot benyújtani az ECHA-nak az adott anyag harmonizált osztályozására és címkézésére, és arra, hogy az ECHA kockázatértékelési bizottsága, miután a felek ismertették esetleges állásfoglalásukat, véleményt adjon részére. Az 1272/2008 rendelet 37. cikkében szabályozott esetleges eljárásjogi garanciák ugyanis csak abban az esetben alkalmazandóak, ha vagy egy nemzeti hatóság, vagy egy gyártó, importőr illetve továbbfelhasználó nyújtja be a javaslatot, ami a jelen esetben nem valósult meg.

108 Mivel a felperesek a 793/93 rendelet alapján őket megillető eljárásjogi helyzetükre hivatkoznak, meg kell említeni, hogy ez a rendelet valóban előírja a 6–10. cikkében, a

különleges eljárásjogi jogok és kötelezettségek cím alatt (lásd a fenti 23–28. pontot), az érdekelt gazdasági szereplők aktív részvételét a kockázatértékelési eljárásban, az érintett elsőbbségi anyagok listájának összeállítása és az azonosított kockázatok korlátozására vonatkozó esetleges stratégiára illetve intézkedésekre irányuló javaslattétel érdekében. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy egyrészről a 793/93 rendelet rendelkezéseit nem lehet alkalmazni egy anyag veszélyes anyagként történő osztályozására, másrészről a nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésére irányuló eljárás, amely eltér a vitatott osztályozásokhoz vezető eljárástól, célja ugyanezen rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint a 2364/2000 rendelet alapján ezen anyagok felvétele az elsőbbségi veszélyes anyagok negyedik listájára (lásd a fenti 32. pontot). Ezt a megállapítást megerősíti a 793/93 rendelet 11. cikkének (1)–(3) bekezdése, amelynek értelmében kizárólag befejezett kockázatértékelés és az említett rendelet 15. cikkében szabályozott bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott esetleges stratégiára irányuló javaslat alapján dönthet úgy a Bizottság, hogy szükség esetén a 76/769 irányelv keretében közösségi szintű intézkedésekre, vagy egyéb, a Közösség más vonatkozó, hatályos szabályozása keretében tesz javaslatot (lásd a fenti 26. pontot). Márpedig meg kell állapítani, hogy ezek a rendelkezések egyáltalán nem adnak pontosítást azokra a körülményekre vonatkozóan, amelyeknek megvalósulása esetén a kockázatértékelés eredménye vagy egy esetleges stratégiára irányuló javaslat az érintett anyagnak a 67/548 irányelv, még inkább az 1272/2008 rendelet alapján történő osztályozására irányuló javaslatra adhat okot, ami bizonyítja a kockázatértékelési eljárás önállóságát az anyagok veszélyes anyagként történő osztályozására irányuló eljárásokhoz képest.

109 A 793/93 rendelet fent hivatkozott rendelkezései tehát nem foglalkoznak az anyagoknak a 67/548 irányelv vagy az 1272/2008 rendelet alapján veszélyes anyagként történő osztályozására irányuló eljárásban alkalmazandó eljárásjogi garanciákkal. Ezek a rendelkezések nem hoznak létre kapcsolatot sem valamely anyag kockázatainak értékelésére irányuló eljárás, és ezen anyag veszélyes anyagként történő osztályozására irányuló eljárás között, ami arra enged következtetni, hogy a 793/93 rendeletben

biztosított eljárásjogi garanciák, bár csak *de facto*, a felperesek állításának megfelelően ez utóbbi eljárásban alkalmazhatóak.

110 Következésképpen el kell utasítani azt az érvet, mely szerint az eljárásjogi garanciák, és azok érvényesítése a kockázatértékelési eljárás során egyéníti a felpereseket a vitatott osztályozások viszonylatában, mivel ez utóbbiak nem a 793/93 rendelet alapján elvégzett kockázatértékelési eljárás eredményei, hanem a 67/548 irányelvnek és a 1272/2008 rendeletnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló egyes eljárásoké, amelyekben a felperesek nem rendelkeznek ilyen garanciákkal.

111 Másfelől, az ez utóbbi eljárásokra vonatkozó eljárásjogi garanciák hiányában nem állja meg a helyét az az érv, mely szerint a felpereseket egyéníti az a tény, hogy aktívan részt vettek a nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésére irányuló eljárásban. Ugyanígy el kell utasítani azt az érvet, hogy a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló eljárások más közigazgatási eljárásokhoz hasonlíthatóak, mint amilyenek a versenyjogi, az állami támogatásokkal összefüggő vagy dömpingellenes eljárások, amelyek keretében az egyedi vagy általános hatályú jogi aktus elfogadása során kifejezett rendelkezések írják elő a védelemhez való jog biztosítását (lásd ebben az értelemben a fenti 83. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzés 58. és 74. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot); a jelen ügyben viszont nem éppen erről van szó.

112 Másodszor a felperesek nem állítják, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadásához vezető eljárások során a Norilsk Nickel épp olyan, a nikkelipart képviselő és nevében legfőbb tárgyaló szerepet töltött be, mint a 793/93 rendelet alapján folytatott

kockázatértékelési eljárás során. Ráadásul a fenti 105–111. pontban szereplő megfontolásokból kitűnik, hogy ez utóbbi eljárásban betöltött ilyen szerep, még ha bizonyítottnak tekintjük is, nem terjed ki szükségképpen a 67/548 irányelvnek és az 1272/2008 rendeletnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló egyes eljárásokra. Következésképpen, a Norilsk Nickel a vitatott osztályozások tekintetében nem tekinthető a fenti szerepe alapján egyénileg meghatározottnak annak vizsgálata nélkül, hogy a kizárólag a kockázatértékelési eljárásban való részvétele alkalmassá teszi-e arra, hogy megfeleljen a fenti 85. pontban hivatkozott Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20–24. pontjában és a fenti 85. pontban hivatkozott CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 29. és 30. pontjában meghatározott egyénítéshez szükséges feltételeknek.

113 Harmadszor a felperesek nem támasztották alá a meghallgatáshoz való joguk Bizottság által történő állítólagos megsértését, amelyet arra alapítottak, hogy nem egyeztetett velük az eltérési nyilatkozatnak a kockázatértékelési eljárás keretein kívül illetve annak céljától eltérő célra történő felhasználása előtt (lásd a fenti 84. pontot). A 793/93 rendeletnek ugyanis sem a 9. cikke (1) és (3) bekezdése, sem a 10. cikke (1) bekezdése vagy a 11. cikke (1)–(3) bekezdése nem mentesíti részlegesen vagy teljes egészében a gyártókat vagy az importőröket, hogy kérelmük benyújtását és elfogadását követően kiegészítő vizsgálatot készítsenek. Másfelől a felperesek nem hivatkoztak arra, hogy az eltérési nyilatkozat ugyanezen rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti olyan bizalmas adatokat tartalmazott, amelyet a Bizottságnak védelemben kellett volna részesítenie. E tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy főszabályként sem az általános hatályú jogi aktusok kidolgozásának folyamata, sem maguk az általános hatályú jogi aktusok mint olyanok nem követelik meg az általános uniós jogelvek – mint például a meghallgatáshoz való jog – értelmében, hogy az érintett személyek részt vegyenek az eljárásban, mivel érdekeik képviseletét az e jogi aktusok elfogadására hivatott politikai szervek feladata ellátni (lásd a fenti 83. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzés 73. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a vitatott osztályozásokhoz vezető eljárásokban a Bizottság a felperesek által hivatkozott értelemben támaszkodott az eltérési nyilatkozatra, a fenti 103. és 104. pontból az következik, hogy tekintettel arra, hogy a veszélyes anyagok osztályozására szolgáló eljárás független az egyes anyagok kockázatainak értékelésére irányuló eljárásoktól, és a jelen ügyben alkalmazandó szabályozás nem biztosít kifejezetten eljárásjogi jogosultságot a felpereseknek, ez utóbbiak, a vitatott osztályozásokkal szembeni fellépés-

hez való joguk alátámasztására nem hivatkozhatnak a kizárólag a kockázatértékelési eljárásra vonatkozó eljárásjogi garanciákra.

114 Negyedszer meg kell vizsgálni, hogy a felperesek, a PCF és a Königswarter között az eltérési nyilatkozatra vonatkozóan létrejött megállapodás, valamint ezen eltérési nyilatkozat létezése és a Bizottság általi felhasználása alkalmas-e arra, hogy a fenti 98. pontban idézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett korlátozott körbe tartozó gazdasági szereplőként egyéniesítse a felpereseket.

115 E tekintetben először is meg kell említeni, hogy a felperesek nem állították azt, hogy ők az egyetlen olyan, nikkel-karbonátokat gyártó és forgalmazó gazdasági szereplők, amelyeket érintettek a vitatott osztályozások.

116 Továbbá kétségtelen egyrészről, hogy kizárólag a felperesek és az eltérési nyilatkozatot aláíró két másik gazdasági szereplő vett részt aktívan a nikkel-karbonátok kockázatainak elemzésére irányuló eljárásban, másrészről, hogy a DEPA ezt a nyilatkozatot egy későbbi, a nikkel-karbonátokat a 67/548 irányelv értelmében vett veszélyes anyagként történő osztályozásra tett javaslatához használta fel. Emellett a nikkel-ágazat egyéb, esetlegesen érintett gazdasági szereplőitől eltérően, ez a négy gazdasági szereplő egyértelműen azonosítható volt az ezen osztályozásra irányuló javaslat vizsgálatával és megvitatásával, valamint e kérdésben végleges döntés meghozatalával megbízott testületek számára, sőt azonosították is őket.

117 Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy ezek az elemek a vitatott osztályozásokkal összefüggésben nem elegendőek a felperesek egyénítésére.

118 Meg kell állapítani, hogy a gazdasági szereplők számára az a tény, hogy közösen nyújtottak be eltérési nyilatkozatot, nem biztosít szerzett vagy alanyi jogot, tekintettel arra, hogy ez a nyilatkozat részükről csak a 793/93 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti kérelem volt arra, hogy mentesüljenek az érintett anyag kockázatainak értékeléséhez szükséges egyes kiegészítő tanulmányok elkészítése alól. Így ez a körülmény nem alkotja ezen gazdasági szereplők olyan egyedi jellemzőjét, amelyet összehasonlítható lenne a fenti 98. pontban hivatkozott Bizottság kontra Infront WM ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő, a társadalom számára kiemelten jelentős sportesemény televíziós közvetítésére vonatkozó kizárólagos jogokkal (az ítélet 73–77. pontja), a Bíróság 11/82. sz. Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ügyben 1985. január 17-én hozott ítéletének (EBHT 1985., 207. o.) alapjául szolgáló ügyben szereplő, a vitatott intézkedést megelőzően kötött szerződés címzettjeinek jogaival (az ítélet 31. pontja) vagy a fenti 98. pontban hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő, támogatási program alapján nyújtott állami engedély címén külön adó birtokosának jogaival (59–63. pont).

119 Másfelől az ítélkezési gyakorlat csak kivételesen ismerte el az ilyen egyedi jellemzők egyénítésre alkalmas jellegét, olyan esetekben, amikor a vitatott intézkedések célja éppen e korábban szerzett olyan jogok hatályának és gyakorlásának megsértése volt, amelyeket az illetékes intézmény korábban már ismert, és amelyek jogosultjai ezért tökéletesen azonosíthatóak voltak (lásd ebben az értelemben a fenti 118. pontban hivatkozott Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 31. pontját; a fenti 98. pontban hivatkozott Belgium és Forum 187. kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. pontját; a fenti 98. pontban hivatkozott Bizottság kontra Infront VM ügyben hozott ítélet 72. és 76. pontját; a fenti 103. pontban hivatkozott Galileo Lebensmittel kontra Bizottság ügyben hozott végzés 46. pontját és a Törvényszék T-213/02. sz., SNF kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 6-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-3047. o.] 68–70. pontját).

120 Márpedig a jelen ügyben a felperesek nem hivatkozhatnak olyan korábban fennálló jogosultságokra, amelyeket a vitatott osztályozások érinthettek, és emiatt nem állíthatják azt sem, hogy más, potenciálisan érintett gazdasági szereplőkhöz képest ők különösen érintettek, mivel az eltérési nyilatkozat nem egyenértékű egy ilyen joggal. Ezért az egyetlen lehetőség, hogy az eltérési nyilatkozat segítségével meg lehessen

állapítani a megtámadott jogi aktusok elfogadásának időpontjában azon gazdasági szereplők számát és kilétét, amelyekre ezek a jogi aktusok alkalmazandóak, nem jár azzal, hogy ezeket a gazdasági szereplőket e jogi aktusok által személyükben érintettnek kell tekintetni azon az alapon, hogy az említett jogi aktusok a bennük meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet (lásd a fenti 99.pontot) azaz a gazdasági szereplők nikkel-karbonát-gyártó vagy -importőr minősége folytán alkalmazandók. Ennélfogva a vitatott osztályozások, még e nyilatkozat figyelembevételével is csak ugyanazon a címen érintik a felpereseket, mint a jelenleg vagy potenciálisan ugyanolyan helyzetben lévő többi gazdasági szereplőt, azaz azokat, akik szintén nikkel-karbonátokat gyártanak és/vagy forgalmaznak.

121 Ebből következik, hogy a felperesek tévesen állítják, hogy a vitatott osztályozások személyükben érintik őket.

122 Ennélfogva a megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésére irányuló kérelmet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

123 A fenti megfontolások összességére tekintettel, és anélkül, hogy szükséges lenne határozni a keresetnek a megtámadott irányelv részleges megsemmisítésére vonatkozó részében való döntés okafogyottságának megállapítása iránti kérelemről, a keresetet – mint elfogadhatatlant – teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

124 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél azt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

125 Ugyanezen szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Dán Királyság maga viseli saját költségeit.

126 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viselje saját költségeit. A jelen ügyben a felperesek támogatása végett beavatkozó Nickel Institute maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nagytanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.

2) A Norilsk Nickel Harjavalta Oy és az Umicore SA/NV maguk viselik a saját költségeiket, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

3) A Dán Királyság és a Nickel Institute maguk viselik a saját költségeiket.

Luxembourg, 2010. szeptember 7.

E. Coulon
hivatalvezető

M. Jaeger
elnök

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 3965

Az EK-Szerződés és az EUM-Szerződés rendelkezései ..... II - 3965

A 67/548 irányelv ..... II - 3966

A 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására szolgáló eljárás ... II - 3969

A 67/548 irányelnek az 1272/2008 rendelet általi részleges hatályon kívül helyezése, módosítása és felváltása ..... II - 3970

A 793/93/EGK rendelet és az 1907/2006/EK rendelet ..... II - 3975

A jogvita előzményei ..... II - 3978

A felperesek és az érintett anyagok ..... II - 3978

A nikkel-karbonátok kockázatainak értékelésére irányuló eljárás ..... II - 3978

A vitatott osztályozásokhoz vezető eljárás ..... II - 3980

Eljárás és a felek kérelmei ..... II - 3987

A jogkérdésről ..... II - 3991

Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének alkalmazhatóságáról ..... II - 3991

A felek érvei ..... II - 3991

A Törvényszék álláspontja ..... II - 3992

A jelen kereset elfogadhatóságáról ..... II - 3995

A felek érvei ..... II - 3995

A Törvényszék álláspontja ..... II - 4001

– A vitatott osztályozásokat az eltérési nyilatkozatra alapító állítólagos „határozat” megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatóságáról ..... II - 4001

– A megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatóságáról..... II - 4002

A költségekről ..... II - 4012